

Sygnatura akt VI Ka 1183/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **9 lutego 2016** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Marcin Mierz

Protokolant Barbara Szkabarnicka

po rozpoznaniu w dniu 2 lutego 2016 r.

przy udziale starszego komisarza skarbowego M. G.

sprawy **S. K. zd. B.** ur. (...) w Ś.

córki W. i M.

oskarżonej z art. 80§4 kks w zw. z art. 80§1 kks w zw. z art. 9§3 kks

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżoną

od wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 10 września 2015 r. sygnatura akt II W 115/15

na mocy art. 437 § 1 kpk i art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,
2. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 20 zł (dwadzieścia złotych) i wymierza jej opłatę za II instancję w kwocie 60 zł (sześćdziesiąt złotych).

Sygn. akt VI Ka 1183/15

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 9 lutego 2016 roku

Apelacja oskarżonej S. K. od wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 10 września 2015 roku (sygn. akt II W 115/15), którym oskarżona uznana została za winną popełnienia wykroczenia skarbowego z art. 80 § 4 k.k.s. w zw. z art. 80 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s., okazała się bezzasadna. Brak podstaw do jej uwzględnienia oraz niedopatrznie się przez sąd z urzędu powodów do zmiany lub uchylenia zaskarżonego wyroku skutkować musiał jego utrzymaniem w mocy.

Przypisane oskarżonej wykroczenie skarbowe polegało na niezłożeniu w terminie określonej w postawionym jej zarzucie informacji podatkowej, którą oskarżona jako osoba faktycznie zajmująca się sprawami H. Z. zobligowana była złożyć w oparciu o przepisy trafnie przytoczone przez Sąd Rejonowy w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku. Powołane w apelacji oskarżonej okoliczności, które zgodnie z jej twierdzeniem zwalniać ją miały z obowiązku złożenia tej informacji nie mogą zostać potraktowane jako usprawiedliwiające niewykonanie przez oskarżoną tego obowiązku.

Nie można zgodzić się z argumentem oskarżonej jakoby sam tylko fakt toczenia się postępowania, którego przedmiotem pozostaje ustalenie okoliczności istotnych dla wymiaru podatku od nieruchomości stanowił okoliczność zwalniającą oskarżoną od składania informacji podatkowej. Toczenie się takiego postępowania i związana z tym konieczność określenia prawidłowej powierzchni budynków nie zwalniała oskarżonej od obowiązku złożenia w imieniu H. Z. formularza IN-1 w ciągu 14 dni od dnia zaistnienia okoliczności rodzącej obowiązek złożenia informacji. Nie było przecież żadnych przeszkód, by oskarżona wypełniając i składając formularz informacji podatkowej wskazała w nim powierzchnię budynków jaką uważa ona za właściwą, w tym wynikającą z wypisu z rejestru budynków, powołując się jednocześnie na źródło wiedzy o powierzchni budynku wskazanej przez nią w informacji podatkowej. Jak trafnie przyjął to Sąd Rejonowy, nic nie stało przecież na przeszkodzie zastrzeżeniu w takiej informacji, bądź w złożonym obok niej piśmie, iż w toku pozostaje odrębne postępowanie, którego wynik może posiadać wpływ na ustalenie okoliczności posiadających bezpośredni wpływ na wymiaru podatku z którym związana była informacja podatkowa oskarżonej. Zastrzeżenie, że podana przez nią powierzchnia wskazana została w oparciu o urzędową dokumentację w postaci właściwej ewidencji wykluczałaby przecież możliwość pociągnięcia oskarżonej do odpowiedzialności karnej.

Bezzasadne pozostaje przy tym twierdzenie oskarżonej, że tego rodzaju postępowanie, obrazujące przecież jej uczciwe podejście do obowiązku na niej ciążącego, mogłoby stanowić przyczynę wszczęcia przeciwko niej postępowania o podanie nieprawdy bądź też zatajenie prawdy. Przekonująco w tym względzie wypowiedział się przesłuchany w charakterze świadka pracownik Urzędu Miejskiego w R. w zeznaniach swoich wskazując, iż opisanego wyżej postępowanie oskarżonej polegające na wypełnieniu odpowiedniego formularza poprzez wpisanie w jego treści danych o powierzchni budynku wynikających nie z aktu notarialnego, lecz wypisu z rejestru budynków ze wskazaniem źródła podawanej informacji pozostawałoby wystarczające do spełnienia obowiązku, który na oskarżonej ciążył, zaś konsekwencją podania innej niż wynikająca z aktu notarialnego powierzchni pozostawałoby wyłącznie wszczęcie przez organ czynności wyjaśniających mających na celu ustalenie stanu faktycznego (k. 124). Zakładając dobrą wolę oskarżonej w kwestii wykonania ciążącego na niej obowiązku takiego właśnie postępowania należało od niej oczekiwać.

Wbrew jej argumentacji, tym bardziej w sytuacji, gdy od dłuższego już czasu w toku pozostają postępowania mające na celu ustalenie stanu faktycznego będącego podstawą wymiaru podatku od nieruchomości, której dotyczyć miała informacja niezłożona przez oskarżoną, złożenie przez nią informacji z podaniem powierzchni budynków w oparciu o dokumenty wedle oskarżonej miarodajne nie narażałoby jej na odpowiedzialność za podanie nieprawdy w deklaracji podatkowej. Odpowiedzialność taka mogłaby jej grozić, gdyby się okazało, że stan faktyczny objęty informacją, którą miała ona obowiązek złożyć, pozostawałby bezsporny, czy wręcz oczywisty. W sytuacji zaś, gdy toczy się w tym przedmiocie postępowanie, wskazanie w formularzu danych opartych o urzędowe źródło informacji nie mogło w żadnym wypadku stanowić podstawy do pociągnięcia oskarżonej do odpowiedzialności, co dla każdego obywatela w sytuacji takiej jaka zaistniała w niniejszej sprawie powinno pozostawać niewątpliwe.

Wbrew zatem wywodom oskarżonej okolicznością ekskulpującą ją od odpowiedzialności za zarzucony jej czyn nie może być fakt toczenia się postępowań dotyczących prawidłowości wymiaru za lata ubiegłe podatku od nieruchomości, której dotyczyć miała niezłożona przez oskarżoną informacja oraz związanego z tym sporu dotyczącego powierzchni użytkowej posadowionych na tej nieruchomości budynków. Jak już wspomniano, nie było przecież przeszkód aby oskarżona S. K. działając w imieniu H. Z. wypełniła przedmiotowy formularz i wpisała w nim powierzchnię budynków wynikającą z wypisu z rejestru budynków (k. 31 akt) powołując się jednocześnie na ten dokument i zaznaczając ewentualnie, iż toczy się odrębne postępowanie dotyczące ustalenia powierzchni budynku podlegającej odpowiedniemu opodatkowaniu. Wbrew zarzutom oskarżonej takie postępowanie nie mogłoby zostać potraktowane jako podanie nieprawdy bądź też zatajenie prawdy w formularzu i nie mogłoby prowadzić do pociągnięcia jej osoby do odpowiedzialności. Stanowiłoby ono natomiast wypełnienie ciążącego na podatniku obowiązku obligując jednocześnie organ podatkowy do wszczęcia stosownego postępowania. Akceptacja argumentacji oskarżonej skutkować musiałaby sytuacją w której przypadek jakiegokolwiek sporu w kwestiach mających wpływ na wymiar

podatku powodowałby zwolnienie podatnika z obowiązku składania informacji podatkowych, którego to stanu nie sposób przecież zaakceptować.

W tych warunkach argumentów apelacji oskarżonej nie można było uwzględnić.

Wprawdzie wywiedziona apelacja nie zawierała zarzutu rażącej niewspółmierności orzeczonej wobec oskarżonej kary, to jednak rozpoznając środek odwoławczy wywiedziony na korzyść w zakresie całości rozstrzygnięć sądu, w tym i orzeczenia o karze, dokonał Sąd Okręgowy kontroli instancyjnej wyroku także w zakresie orzeczonej wobec niej kary nie dopatrując się w zaskarżonym orzeczeniu rażącej niewspółmierności. Wymierzona oskarżonej S. K. zaskarżonym wyrokiem kara z pewnością nie przekracza stopnia winy, odpowiada stopniowi społecznej szkodliwości czynu jej przypisanego, jak również spełnia swoje cele zarówno w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, jak i cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonej. Zarówno sposób, jak i okoliczności popełnienia czynu przypisanego oskarżonej uzasadniały orzeczenie kary wymierzonej zaskarżonym wyrokiem.

Mając okoliczności powyższe na względzie sąd odwoławczy utrzymał zaskarżony wyrok w mocy. Nie znajdując podstaw do zwolnienia oskarżonej od zapłaty kosztów postępowania odwoławczego zasądził sąd od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa wydatki tego postępowania oraz opłaty stosownie do obowiązujących w tym względzie przepisów prawa.